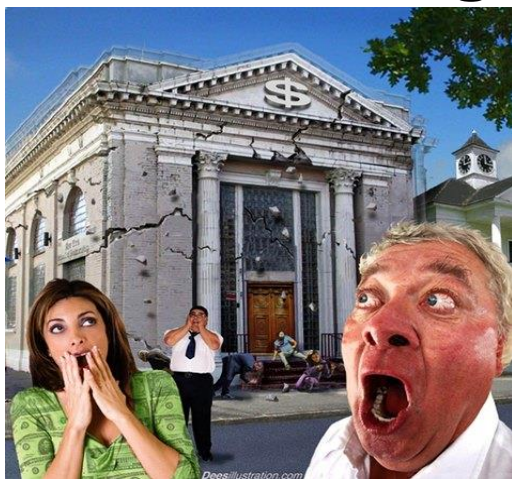

Eindtijdbode

Jezus Christus en Dien gekruisigd

www.eindtijdbode.nl

De toekomstige economische ineenstorting

H. Siliakus
Enigszins bewerkt door A. Klein

De brief van Jakobus

Men zou bijna geneigd zijn om aan te nemen dat Jakobus, de broeder des Heren, er rekening mee heeft gehouden dat zijn brief aan **“de twaalf stammen die in de verstrooiing zijn”** (zie Jak. 1:1) het merendeel van de geadresseerden pas vele eeuwen later zou bereiken. Aannemelijker is echter, dat de Heilige Geest ¹, Die toch de eigenlijke auteur van heel de Schrift is, Jakobus ertoe heeft geleid in zijn brief in te gaan op misstanden

¹ In Deut. 6:4 staat: **“Luister, Israël! De HEERE, onze God; de HEERE is één! (dus één Persoon!)”** (HSV).

Dit wordt ook onderschreven door het feit, dat de beide cherubs en het verzoendeksel **uit één brok goud** moesten worden gesmeed (= geslagen) (zie Exodus 25:18). De beide cherubs en het verzoendeksel beelden onze almachtige God in Zijn drie openbaringsvormen uit. De cherubs beelden de Vader en de Heilige Geest uit, en het verzoendeksel beeldt het Lam, de Zoon van God uit. **Gods wezen is een EENheid. Hij is één Wezen, één Persoon.** De leer, dat God uit drie personen bestaat, is een dwaling.

Het is dus beter te spreken van de 3 Openbaringsvormen van God, te weten:

de 1ste Openbaringsvorm van God: de Vader

de 2de Openbaringsvorm van God: Jezus, de Zoon

de 3de Openbaringsvorm van God: de Heilige Geest.

Net zoals wij mensen ook bestaan uit: lichaam, ziel en geest.

- Zie eventueel onze studie **“De natuurlijke mens en de Heilige Geest”** van CJH Theys. (noot AK)

die zich in Israël (d.w.z. in **alle 12 stammen** ²) zouden voordoen, wanneer zij – na vele eeuwen – in haar nieuwe woonplaats (Noordwest Europa en Noord Amerika) tot grote welvaart zou zijn gekomen. Eén van de passages waarin dit duidelijk tot uiting komt, is het eerste gedeelte van hoofdstuk 5 (de verzen 1 t/m 6). De omstandigheden waarnaar hier wordt verwezen, zijn niet die waar-

² **Er is een verschil tussen Israël en het Jodendom. Wij willen dit in het kort proberen uit te leggen.** In eerste instantie bestaat het volk van Israël uit de 12 stammen, vernoemd naar de 12 zonen van Jakob (die van God de naam Israël kreeg). Maar later komt er een splitsing. Er wordt in de Bijbel dan onderscheid gemaakt tussen het “huis van Israël” en het “huis van Juda” (de zgn. Joden). **Het “huis van Israël”** (ook wel Efraïm-Israël genoemd) **is het 10-stammenrijk** dat in de loop van de geschiedenis, door de Assyrische ballingschap, weggevoerd werd uit het beloofde land Kanaän/Palestina. Zij zijn daarna de zgn. heidenwereld ingetrokken, waar zij, tot op heden, in het “verborgen” wonen. Het zijn vooral de zgn. “christelijke” landen in Noordwest-Europa en de landen, waar velen uit Noordwest-Europa later naar toe zijn geëmigreerd, zoals Amerika, Canada en Australië. **Het “huis van Juda” is het 2-stammenrijk**, namelijk het volk van Juda en Benjamin, dat in de dagen van Jezus rondwandeling op aarde in het beloofde land Kanaän/Palestina leefde. (Het huis van) Juda, de zgn. Joden, is dan ook het deel van Israël waarover de verharding is gekomen (zie Rom. 11:25).

- Zie eventueel ons artikel [“ANDER nieuws over ISRAËL – De Israëliëse identiteit van alle 12 stammen”](#) van A. Klein. (noot AK)

in de **Joden** (de 2 stammen van het ‘huis van Juda’ – zie noot 2) verkeerden aan het eind van de 1ste eeuw. Jakobus richtte zijn brief dan ook niet aan de Joden (= aan het ‘huis van Juda’), maar aan **GEHEEL Israël, alle twaalf stammen!**³ Het beeld dat ons vers 4 (van Jakobus 5) schetst, van de woonplaats (van deze 12 stammen) van Israël, is dat van een gebied met uitgestrekte landerijen. In de Romeinse tijd was er voor de Jood (= voor het ‘huis van Juda’) alleen maar de handel als mogelijkheid om rijk te worden, maar hier is sprake van grootgrondbezitters en industriëlen met vele arbeiders in hun dienst.

Wij treffen in dit Bijbelgedeelte trouwens een tijdsbepaling aan, een aanwijzing betreffende de tijd waarin het één en ander zich zal afspelen: “*in de laatste dagen*” (zie Jak. 5:3). Het gaat hier over de Westerse wereld van ONZE dagen. De christelijke volkeren van Noordwest Europa en Noord Amerika (alsmede de aan hen verwante volkeren elders in de wereld) zijn de nazaten van het in de Assyrische ballingschap “verdwenen” en sindsdien **verloren gewaande** Israël (namelijk: de 10 stammen van het ‘huis van Israël’ – zie noot 2).

³ Zie noot 2 (vooral ook de laatste toevoeging).

De kloof tussen rijk en arm

Jakobus schrijft over dezelfde tijd als waarover Jezus spreekt in Lukas 17 vers 26-30: De dagen vóór de wederkomst van de Zoon des mensen zullen zijn als *“de dagen van Noach”* vóór de zondvloed (zie ook Gen. 7) en als *“de dagen van Lot”* vóórdat God Sodom en Gomorra ondersteboven keerde (zie ook Gen. 19:28-29). De nauwgezette Bijbelonderzoeker zal zich weleens hebben afgevraagd of er geen tegenspraak is tussen DIT woord van Jezus (uit Lukas 17 vers 27-28: *“Zij aten, zij dronken... zij kochten, zij verkochten”*) en de uitspraak die van Hem opgetekend staat in (onder andere) Lukas 21 vers 11: *“en er zullen... hongersnoden zijn...”*.

Zal de tijd voorafgaande aan Jezus' wederkomst nu gekenmerkt worden door hongersnoden of door een **overmaat** aan voedings- en genotmiddelen? Het antwoord op deze vraag is gelegen in het feit dat in de Bijbel al wordt aangegeven, dat de wereld van de eindtijd door een grote kloof in tweeën verdeeld zal zijn; zij zal bestaan uit rijke landen en arme landen. De rijke landen zijn de landen waar de Israëlvolkere (dus alle 12 stammen) leven – het zgn. “rijke Westen”. Merk op hoe welvarend en hoe machtig de zegen des Heren dit Israël (d.w.z. alle 12 stammen) heeft gemaakt! Maar deze zegen verandert in de laat-

ste dagen in een vloek, vanwege de massale verlating van Gods Woord en Wet! In een roes van “eten en drinken en vrolijk zijn” gaat het Westen en het “Westerse Israël” één van de donkerste perioden uit haar geschiedenis tegemoet (namelijk: de tijd van “de benauwdheid van Jakob”, = Israël – vanwege “de oorlog van Gog en Magog”⁴, DE oorzaak van deze benauwde en benauwende tijd).⁵ Tegelijkertijd komen duizenden in de arme landen van de zgn. “derde wereld” (waarmee de “niet-Israëlvolkere” worden bedoeld) om van de honger. Echter is het juist in die bittere armoede en bij het ontbreken van het meest nodige voor het (dagelijks) levensonderhoud, dat in dit (arme) gedeelte van de wereld steeds meer mensen ontvankelijk worden voor **het rijke Evangelie van Jezus Christus** en tot het besef komen dat de mens niet alleen bij brood (voor het lichaam) kan leven! Zo leert ons de Bijbel dus al dat, in de dagen voorafgaande

⁴ Zie eventueel onze studie “[De oorlog van Gog en Magog \(volgens Ezech. 38 en 39\) – De Russische opmars](#)” van CJH Theys. (noot AK)

⁵In “De Tempelbode” van dec. 1985 t/m aug. 1986 is dit onderwerp “**De benauwdheid van Jakob**”, in 5 delen, uitgebreid behandeld. Helaas is deze studie nog niet digitaal uitgewerkt. Op aanvraag – via info@eindtijdbode.nl – is (eventueel) een fotokopie van deze studie bij ons te verkrijgen. (noot AK)

aan de wederkomst van Jezus, het ene deel van de wereld (“Israël”) in grote weelde en overdaad zal leven (zie Jak. 5:5) en het andere deel (“niet-Israël”) in armoede en honger. Daarmee hebben wij meteen ook het bewijs dat de Bijbelse profetie – tot in onze dagen – onderscheid maakt tussen de zgn. Israëlvolkeren en de niet-Israëlvolkeren!

Economische crisis

Wij zouden nu kunnen denken dat de arme, niet-Israëlvolkeren in onze tijd van God méér genade ontvangen dan de Israëlvolkeren van het rijke Westen. En natuurlijk is het al eerder voorgekomen dat, wanneer Israël niet wilde luisteren, God Zich tot de heidenen keerde. Ja, er is zelfs reden voor om te veronderstellen dat de ongehoorzaamheid van Israël deels “nodig” is om het heil tot ALLE volkeren van deze aarde te brengen. In Romeinen 11 vers 15 vinden wij voor deze gedachte beslist steun. Maar in deze tekst wordt ons ook voorgehouden dat God Israël nooit voorgoed verwerpt en dat er zelfs een tijd komt van definitieve wederaanneming van Israël door God. Tekenen die al in een heel pril stadium op deze wederaanneming wijzen, vinden wij in datzelfde 5de hoofdstuk van de Jakobusbrief. Met een variant op Genesis 30 vers 22 zouden wij vandaag-de-dag kunnen zeggen: God gedenkt ook de Israëlvolkeren.

Wij kunnen in hongersnood en armoede ongetwijfeld (mede) Gods genaderijke bemoeienis (in geestelijke zin) met de niet-Israëlvolkeren zien (wat niet wil zeggen dat het rijke Westen niets zou behoeven te doen aan het lenigen van de stoffelijke noden van deze arme landen – DAT zou in strijd zijn met de strekking van een stuk dat wij eveneens in de Jakobusbrief aantreffen, namelijk met Jakobus 2 vers 15-16), daar zijn daarnaast beslist tekenen die erop duiden dat God ook de Israëlvolkeren gedachtig is. Om die tekenen te kunnen onderscheiden, moeten wij voor ogen houden dat de “benauwdheid” waarin Jakob (dus: de 12 stammen van Israël) terecht zal komen, uiteindelijk een zegen voor hem zal betekenen! Wanneer wij Jakobus 5 vers 1-6 aandachtig lezen, zullen wij tot de ontdekking komen dat hier eigenlijk gesproken wordt over een tijd van **economische crisis voor de Westerse wereld** in het laatste der dagen. Vanaf ongeveer 1929 heeft het Westen vele economische crisis doorgemaakt en in de laatste jaren volgen zij elkaar in een versneld tempo op. Van een zeker economisch verval en een neergang in de bedrijvigheid (en als gevolg daarvan werkloosheid) kan al gesproken worden. Arbeidsconflicten – waarnaar Jakobus 5 vers 4 schijnt te verwijzen – komen veelvuldig voor en wat men van “inflatie” merkt, dat weet bijna iedereen hier (vergelijk

Jak. 5:3). Het nu veelvuldig aangehaalde Schriftgedeelte leert ons echter dat het **nog erger** wordt en dat ons in het Westen, in de laatste dagen, een **TOTALE economische ineenstorting** staat te wachten!

Is dit voortschrijdend economisch verval nu op te vatten als een teken van Gods genadevolle bemoeienis? Ja! **Staat er niet geschreven dat God “tuchtigt wie Hij liefheeft”, en dat “Hij geselt ieder kind dat Hij aanneemt”?** (zie Hebr. 12:6)

Lankmoedigheid nodig

Op een bijzondere wijze komt in Jakobus 5 tot uiting welk een zegen deze straf voor de Israëlvolkeren met zich meebrengt. In vers 7a (van Jak. 5) wordt wie – op die bestemde tijd – horen wil, vermaand met de woorden: *“Wees daarom geduldig (SV: Zo zijt dan lankmoedig), tot de komst van de Here”* (HSV). Het is opvallend dat deze vermaning voorafgegaan wordt door een verwijzing naar het economisch verval in de laatste dagen. Het woordje “zo” (van Jak. 5:7a, zie de SV) geeft de verbinding aan. Als die tijd van het wegsmelten van de aardse rijkdommen is aangebroken – **het staat voor de deur!** – dan wordt de godvrezende mens opgeroepen lankmoedig (= geduldig en verdragend) te zijn. “Van Dale” omschrijft lankmoedig als: “niet spoedig verstoord”.

Het is dus precies hetzelfde als wat bedoeld wordt in 2 Thessalonicenzen 2 vers 2: ***“Wordt niet snel aan het wankelen gebracht...”*** (HSV). Met andere woorden, wanneer die ellendige tijd aanbreekt, wordt tot het kind van God gezegd: “Wees niet bevreesd of bezorgd voor de dag van morgen over kleding, woning en voeding” (zie o.a. Matth. 6:25, Luk. 12:22, 1 Tim. 6:8). **Wan-
hoop niet, laat u niet in de war brengen of uit het veld slaan!** Mattheüs 6 vers 31-34 wordt weer actueel! *“Werp al uw zorgen op Mij”*, zegt de Heer, *“want Ik bekommer Mij om u”* (zie 1 Petr. 5:7, HSV).

Een voorbeeld

Aan dit geestelijk advies – “wees lankmoedig”, “geduldig” – verbindt de Heilige Geest dan een voorbeeld: dat van de landman. *“Zie, de landbouwer (SV: landman) verwacht de kostbare vrucht van het land, en heeft daarbij geduld, totdat het de vroege en late regen ⁶ zal hebben ontvangen”* (Jak. 5:7b, HSV). Wij kunnen dit niet een willekeurig voorbeeld noemen, zoals bijvoorbeeld het geduld van een ambachtsman zou zijn geweest,

⁶ De Vroege Regen = Het beeld van de **uitstorting** van de Heilige Geest tijdens het Pinksterfeest, **in de begintijd** van de Gemeente, zoals vermeld in Handelingen 2:1-4. Voor de Late Regen, zie noot 9 en 10. (noot AK)

want in diezelfde laatste dagen – de tijd waarvoor deze vermaning geldt – verwacht de Gemeente van Jezus Christus juist die **GEESTELIJKE Spa-de Regens** (waarmee **de grote en tevens laatste geestelijke opwekking** wordt bedoeld)! Het is méér dan een voorbeeld. Het is een beschrijving, een “uitschildering”, van wat de Gemeente – in de tijd vóór Jezus’ wederkomst – te wachten staat. Iets, dat echter met lankmoedigheid (dus: geduldig) zal moeten worden afgewacht.

“Hoe lang moet of zal het nog duren?!”, zal vele malen verzucht worden. Dat hebben zij die in de opperzaal ⁷ vergaderden misschien ook wel gezegd in de negen dagen die voorafgingen aan de “Vroege Regen”-**uitstorting van de Heilige Geest** (zie Hand. 2). De tijd zal echter – hoe dan ook – verkort worden als wij wachten (en verwachten) zoals het behoort: **met lankmoedigheid en lijdzaamheid**. Er is sprake van meer dan 500 discipelen na Christus’ opstanding, maar slechts 120 van hen wachtten lankmoedig en volhardend op de belofte van de Vader ⁸ (waarmee de doop met de Heilige Geest wordt bedoeld – zie Hand. 1:4-5). **Alleen ZIJ – de 120 die lankmoedig en volhardend op de belofte van**

⁷ Zie eventueel onze studie [“De Opperzaalgemeente”](#) (in smartphone formaat), van H. Siliakus. (noot AK)

⁸ Zie ook nog noot 7.

de Vader wachtten – ontvingen bij die eerste uitstorting de doop van/met de Heilige Geest!

Crisis en opwekking

Opmerkelijk is het, dat de “Spade Regen”-opwekking ⁹ in Jakobus 5 zò in verband wordt gebracht met **de wereldwijde economische crisis** van de laatste dagen. De Schrift leert ons dat deze economische crisis éérst zal komen. Zij zal voorafgaan aan de grote en tevens laatste wereldwijde opwekking die in de Israëllanden (voornamelijk in de 10 stammen van het ‘huis van Israël’) zal beginnen. Voor **deze volgorde** van de gebeurtenissen vinden wij in Jakobus 5 vers 1-7 een aanwijzing: de lankmoedigheid is vereist om de tijd van economische ineensstorting door te komen en deze lankmoedigheid zal uiteindelijk beloond worden met iets dat zijn afspiegeling vindt in de natuurlijke spade (of: late) regens ¹⁰: de grote, geestelijke opwekking (waarvoor vele zielen tot volle wasdom, tot volle gees-

⁹ De zgn. **Late of Spade-Regen-opwekking** = De opwekking **in de eindtijd** vanwege **de uitstorting van Gods Geest** (zie Joël 2:23, 28-29).

• Zie eventueel onze studie “[De ‘Spade Regen opwekking’](#)” (in smartphone formaat) van H. Siliakus. (noot AK)

¹⁰ In het natuurlijke leven komen de gewassen en vruchten tot volle wasdom, = tot rijpheid, door de zgn. late regen. En in het geestelijke is dit net zo! (noot AK)

telijke “rijpheid”, zullen komen – noot red.). Hetzelfde kunnen wij afleiden uit wat in het boek Openbaring over de tijd van het “begin der smarten” gezegd wordt. De gebeurtenissen, verbonden aan de opening van het 3de zegel (zie Openb. 6:5-6), spreken van een grote economische eindtijdcrisis (waarbij het zinnetje “*En de olie en de wijn mag u niet beschadigen*” zinspeelt op de bewaring van Gods kinderen in die tijd). De grote opwekking komt echter na de gebeurtenissen van het 6de zegel (zie Openb. 6:12-17), welke gebeurtenissen betrekking hebben op het einde van “[de oorlog van Gog en Magog](#)” (zie Ezech. 38:18-23 en noot 4).

Laat ons het zien als een blijk van Gods grote genade dat straks, als gevolg van de grote economische ineenstorting, aardse rijkdommen helemaal niets meer waard zullen zijn! Hier vindt u het verband tussen de economische crisis en de geestelijke opwekking die, onder meer, het (geestelijk) herstel van Israël (voornamelijk van de 10 stammen van het ‘huis van Israël’) zal inluiden. Wanneer aardse schatten eenmaal waardeloos zullen zijn – dat wil zeggen: ABSOLUUT; zij zijn natuurlijk altijd al relatief waardeloos geweest – zullen, als uitvloeisel hiervan, velen in de Westerse wereld er nog toe komen om uit te zien naar GEESTELIJKE rijkdommen! En Openbaring 3 vers 18 vertelt ons dat deze geestelijke

rijkdommen, tijdens de grote opwekking van de Spade Regen, **overvloedig te verkrijgen** zullen zijn!

En de aantrekkingskracht van de *“misleidende geesten en leringen van demonen”* (zie 1 Tim. 4:1) dan? Ook hierin mogen wij Gods genadige bemoeienis zien, dat de misleiders en valse predikers al eerder zijn “losgelaten”. De “misleiding” is het eerste teken van de eindtijd. De eindtijd **BEGINT** met het optreden van misleiders (zie Matth. 24:3-5). Wij willen niet suggereren dat hun verderfelijke invloed af zal nemen naarmate de wederkomst van de Here naderbij komt, of dat hun optreden minder brutaal zal worden. Maar te verwachten is, dat de tijd enigszins in hun nadeel zal werken, hetgeen wij aan de genade van God zullen moeten toeschrijven. **Al met al is er reden om God – in Jezus Christus – ervoor te danken, dat Hij ons licht schenkt op wat er in de laatste dagen staat te gebeuren en overvloedig verheugen wij ons over Zijn uitnemende genade.** Maar... laat ons wel beseffen dat het – meer dan ooit – nodig is, aangaande de dingen die God van ons vraagt, niet uit te stellen tot morgen wat wij vandaag doen kunnen.
